

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15364

гр. София, 07.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
закрито заседание на 07.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

като разглежда дело номер **4669** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 АПК, вр. 46а, ал.1 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по искане на Е. П., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., принудително настанен в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. Д. П. от САК, за спиране на предварителното изпълнение на заповед с рег. № 5392ПАМ - 365/27. 04. 2025 г. на главен оперативен дежурен началник на 04 сектор при ООДЦ – СДВР, с която е разпоредено принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ.

Искането за спиране е мотивирано с причиняване на значителни вреди на чужденеца от настаняването му в СДВНЧ, тъй като скоро очаква раждането на дете от жената, с която се намира във фактическо съжителство и с която имат резервирана дата за сключване на брак. Излагат се доводи, че в заповедта не са посочени конкретните фактически и правни основания, налагащи издаването ѝ. Поддържа се, че чужденецът по никакъв начин не е възпрепятствал изпълнението на предходно издадена заповед № 5392ПАМ – 364/27.04.2025 г. за налагане на мярка „връщане до страната на произход“, в обезпечение на която е издадена настоящата заповед. Моли съда да спре предварителното изпълнение на заповедта.

Съдът, след като се запозна с направеното искане и доказателствата по делото намира, че същото е процесуално допустимо. Направено е от лицето, което е адресат на Заповед с рег. № 5392ПАМ - 365/27. 04. 2025 г. на главен оперативен дежурен началник на 04 сектор при ООДЦ – СДВР, при наличие на висящо съдебно производство срещу заповедта и в срока по чл. 166, ал.2 АПК.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Разгледано по същество искането за спиране е основателно предвид следното:

Със заповед № 5392 ПАМ - 365 от 27.04.2025 г., издадена от началник на 04 сектор при ООДЦ-СДВР на основание чл.44, ал.6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ и чл.10, ал.1, т.1 от Наредба № Из-1201/01.06.2010 г. и във връзка със заповед № 5392ПАМ – 364/27.04.2025 г. жалбоподателят е настанен принудително в СДВНЧ за срок от шест месеца за изпълнение на наложената ПАМ

„връщане до страната по произход“.

Съгласно чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 14-дневен срок от фактическото настаняване по реда на АПК. Жалбата не спира изпълнението на заповедта. Следователно предварителното изпълнение не е допуснато от административния орган, а е по силата на закона, от което следва, че се презумира наличието на една, повече, или всички предпоставки на разпоредбата на чл. 60 АПК. Заповедите подлежат на предварително изпълнение, без да е необходимо да се обосновава наличието на някоя от материалноправните предпоставки на чл. 60, ал. 1 от АПК. Съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта по чл. 44, ал. 6, ал. 8 ЗЧРБ по силата на чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ вр. чл. 166, ал. 4 АПК при условията на чл. 166, ал. 2 АПК - само въз основа на нови обстоятелства и ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, която следва да бъде доказана.

Същевременно презумпцията по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 46а, ал. 1 от ЗЧРБ заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което с оглед препращащата норма на чл. 166, ал. 4 от АПК приложени следва да намери нормата на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Лицето, което иска спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административния акт, следва да докаже, че то ще доведе до засягане на значим негов интерес, противопоставим по значимост на посочените в нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК, респ. да докаже реалната опасност от причиняването на значителни и/или трудно поправими вреди. Необходимо е освен това да са налице нови обстоятелства, т. е. такива, които не са съществували към момента на издаване на заповедта, за да се допусне спиране на изпълнението.

В процесния случай искането за спиране на изпълнението на издадената заповед е подкрепено с приложените към жалбата доказателства за наличието на нови обстоятелства – служебна бележка вх. № А-0017566 от 28.04.2025 г. за приета заявка за сключване на граждански брак на 09.05.2025 г. и закупен самолетен билет на името на жалбоподателя за полет на 10.05.2025 г. до Р А., които предвид данните, че чуждият гражданин е роден в България, са индиция, че допуснатото от органа предварително изпълнение на наложената ПАМ ще възпрепятства правото му на личен живот по смисъла на чл.8 от ЕКПЧ и по този начин обосновават възможността на лицето да бъдат причинени тежки и непоправими вреди.

По тези съображения, на основание чл.166, ал.2 АПК съдът следва да постанови спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед по силата на закона, и като пряка правна последица от спиране на изпълнението да постанови незабавното освобождаване на оспорващия. Предварителното изпълнение, допуснато по силата на закона по отношение на процесната заповед, е отклонение от общото правило по чл.92 АПК - забраната за изпълнение на административните актове преди влизането им в сила. В чл.46а, ал.5 ЗЧРБ е предвидено незабавното освобождаване на чужденеца след влизане в сила на съдебен акт, с който заповедта се отменя.

Спирането на изпълнението на процесната заповед, доколкото има отменителен характер по отношение на допуснатото предварително изпълнение, следва да има същите правни последици - незабавното освобождаване, след влизане в сила на определението на съда по чл.166 АПК, на основание националното право.

В казуса по делото е приложимо правото на ЕС - Директива 2008/115 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни,

транспонирана именно с разпоредби на ЗЧРБ в националното право. Не е спорно по делото, че към датата на издаване на оспорената заповед оспорващият действително няма разрешено право на пребиваване към момента, макар и да е относимо към разрешаване на правото му на пребиваване предстоящото сключване на граждански брак. В Решение на СЕС от 14 май 2020 г. по Съединени дела С-924/19 PPU и С-925/19 PPU, е посочено, че „....В такива случаи националната юрисдикция трябва да разполага с възможност да замести със свое решение решението на административния орган, разпоредил задържането, и или да наложи алтернативна мярка, или да освободи засегнатото лице (вж. в този смисъл решение от 5 юни 2014 г., М., С-146/14 PPU, EU:C:2014:1320, т. 62). Все пак налагането на мярка, алтернативна на задържането, е мислимо само ако основанията за задържане на засегнатото лице е било и остава валидно, но това задържане не изглежда или вече не изглежда необходимо или пропорционално с оглед на това основание.“

Налагането на друга обезпечителна мярка за съда е невъзможно, доколкото по искането за спиране следва да се произнесе незабавно, а за постановяване на друго обезпечение по чл.44, ал.5 ЗЧРБ е необходимо да се извършат допълнителни проверки - относно адреса на пребиваване с оглед например постановяване на задължение за явяване ежеседмично в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си по чл.44, ал.5, т.1 ЗЧРБ, т.е. следва да бъдат разпоредени от административния орган.

Предвид изложеното, след влизане в сила на определението на съда за спиране на изпълнението на оспорената по делото заповед, съдът следва да задължи административния орган да наложи друга подходяща мярка за обезпечение на наложената на оспорващия ПАМ „връщане до страна на произход – А.“, със заповед № 5392 ПАМ - 364 от 27.04.2025 г., издадена от главен оперативен дежурен началник на 04 сектор при ООДЦ-СДВР гл. инспектор Р..

В допълнение следва да се посочи, че предвиденото по Директивата когато задържането се окаже незаконосъобразно, засегнатото лице трябва да бъде освободено незабавно, съответства на предвиденото по чл.46а, ал.5 ЗЧРБ, доколкото само след влизане в сила на акта на съда се формира сила на присъдено нещо постановеното от съда.

На основание изложеното и чл.166, ал.3 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на заповед с рег. № 5392 ПАМ - 365 от 27.04.2025 г., издадена от главен оперативен дежурен началник на 04 сектор при ООДЦ-СДВР, с която на основание чл.44, ал.1, вр. чл.41, т.2 от ЗЧРБ е разпоредено принудително настаняване на Е. П., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], гражданин на А., в СДВНЧ.

ПОСТАНОВЯВА незабавното освобождаване на Е. П., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], от Специален дом за временно настаняване на чужденци при Дирекция Миграция - Б., след влизане в сила на определението на съда за спиране на изпълнението на заповед № 5392 ПАМ - 365 от 27.04.2025 г. на главен оперативен дежурен началник на 04 сектор при ООДЦ-СДВР.

ЗАДЪЛЖАВА началника на 04 сектор ООДЦ - СДВР, след влизане в сила на определението на съда за спиране на изпълнението на заповед № 5392 ПАМ - 365 от 27.04.2025 г. на главен оперативен дежурен началник на 04 сектор при ООДЦ-СДВР, да наложи по негова преценка подходяща и най-малко обременителна обезпечителна мярка по чл.41, ал.5 от Закона за чужденците в република България по отношение на Е. П., гражданин на Р А., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], и доколкото необходимостта от изпълнение на заповед № 5392 ПАМ - 364 от 27.04.2025 г., издадена от главен оперативен дежурен началник на 04 сектор при ООДЦ-СДВР за

наложената принудителна мярка „Връщане до страна по произход“ - А., не е отпаднала.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от съобщаването.

Съдия: